

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Forum Competens Quæstionibus ex Universo Jure
selectis, atque ad praxin utilissimis illustratum, Seu
Tractatus Canonico-Civilis**

Friderich, Melchior

Ingolstadium, 1709

Caput IV. De Causis ad Cameram Imperialem & Concilium Imper. Aulicum
pertinentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61662](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61662)

bitratorem compromittere. Nam ratio solùm datur, quòd Arbitramentum à Transactione nihil aut parùm differat. Cùm igitur Transactio circa feudum valeat, si non agitur de alienatione aliòve Domini præjudicio, consequens est, idem dicendum esse de Arbitramento.

CAPUT IV.

De Causis ad Camera Imperialem & Concilium Imper. Aulicum pertinentibus.

§. I.

Quinam ratione Personæ immediatè subsint Jurisdictioni Camerae Imperialis.

SUMMARIUM.

705. Camerae Imperialis Jurisdictio fundata est vel ratione Personæ, vel ratione Causæ.
706. Conveniuntur in illa Personæ Camerales.
707. Commissarijs Camerae injuriam passis datur ibidem actio.
708. Nec non ejus Procuratoribus, Advocatis, & Executoribus, ratione salariorum & sumptuum.
709. Convenitur in Camera reus, qui domicilium habet sub jurisdictione litigiosâ inter Dominos immediatè subiectos Imperio.
710. In eadem conveniunt Status Imperij suos subditos.
711. Banniti & Proscripti, qui privilegium fori habuerunt, ibidem conveniuntur.
712. Nec non illi, qui ejusdem jurisdictioni sponte se subjiunt.
713. Ac Status Imperij frustra contra grassantes milites implorati. Item Circuli Imperij membra alterius Circuli ad se trahentes.
714. Denique omnes, qui Imperio immediatè sunt subiecti, nisi exemptione gaudeant vel de Jure Imperij, vel consuetudine, vel speciali privilegio.

705. Quamvis Jurisdictio Camerae Imperialis, tanquam summi in S. R. Imperio Tribunalis, maxima sit ac latissime pateat, non tamen sub illa, uti notorium est, omnes omnium generum lites disceptandi potestas comprehenditur. Ac idcirco Reus ibidem conventus non semper respondere tenetur, sed incompetentiam fori opponendo eam tanquam forum incompetens declinare potest. Licet autem quævis causa & promiscue non pertineat ad Camera in prima instantia, sed demum per viam appellationis ad eam devolvatur: sunt tamen non paucæ, in quibus Camera per modum simplicis querelæ, ut ait Gail. *lib. 1. obser. 1. n. 1.* in prima instantia adiri potest, quæ partim in Ordinatione Camerali expressæ sunt, partim stylo illius Judicij hæctenus observatæ. Sunt præterea multæ personæ, quæ immediatè in illa conveniuntur.

706. Fundata itaque Jurisdictio Camerae est tam ratione Personarum, quàm ratione Causarum. De Personis *hoc §. agam, de Causis §. seq.* Ratione Personarum fundatur I. si persona Cameralis convenienda est, quales sunt non solum Judex, Præsides, Assessores, Advocati, Procuratores, & reliqui eidem Camerae juramento adstricti, quamdiu functionibus Camerae sunt addicti & ad aliam jurisdictionem non transeunt: sed etiam ipsorum uxores, liberi, scribæ, & reliquum famulitium. *O. C. p. 1. tit. 63. prim. R. J. anno 1654. §. 141.* Quin & eorum viduæ cum suis liberis & reliqua familia, quamdiu ad secunda vota non transeunt, aut aliter alteri cuidam jurisdictioni se non subdunt. *cit. §. 141.* Nec non Praxis Cameralis studiosi (quos Practicantes dicunt) si in Matriculam Camerae sunt recepti. *Mynsing. cent. 5. obs. 52. n. 2.* Et litigantes, eorumque sollicitatores, quando in loco Camerae præsentibus, ibique duntaxat ad suam ac principalium suorum litem promovendam commorantur. Non tamen vel litigantes vel ipsorum sollicitatores conveniri quacunque actione apud Cameraam possunt, sed duntaxat, si apud Judicium Camerale commorantes contraxerint, aut deliquerint, & tempore instituendæ actionis

nis ex contractu vel delicto ortæ ibidem inveniuntur, uti patet ex ijs, quæ dixi suprâ de Foro Delicti & Contractûs. Quoad reliquas causas & actiones jus revocandi domum habent. Mynsing. l. c. n. 3. Blumen de Process. Camer. tit. 26. n. 6. & 7. Quoad Principes, Comites, aliósque, qui privilegio Austregarum gaudent, distinguendum videtur cum eod. Blumen l. c. n. 15. ac dicendum, eos immediatè conveniri posse coram Camera actione, quæ oritur ratione officij, ijsque tanquam Personis Cameralibus intentatur; reliquas verò causas iudicio Austregarum decidendas esse.

707. II. Si quis Commissario à Camera dato, durante commissione tanquam Commissario, injuriam inferat, processus in Camera decernitur contra injuriantem: quia injuria Camerae illata censetur. Gylman. V. Injuria §. sed quid.

708. III. Pars litigans ratione residui salarii ab Advocato aut Procuratore Camerae convenitur in Camera. O. C. p. 1. tit. 46. §. 10. Gaill. cit. obser. 1. n. 37. & obs. 44. n. 5. Matth. Stephani lib. 2. de Jurisd. p. 1. c. 3. n. 73. Et quidem juxta praxin sive litigans immediatè sit subjectus sive mediatè, sive absens sit à loco Camerae sive præsens: de quo fusè Blumen l. c. à n. 18. & tit. 34. à n. 249. Dixi ab Advocato aut Procuratore Camerae. Nam Advocati & Procuratores extranei suos Clientes, quibus in Camera inserviunt, non coram eadem, sed coram Judice ipsorum ordinario, conveniunt. Par est ratio de Commissarijs à Camera datis: nam & isti litigantem, qui commissionem impetravit, ratione salarii indistinctè coram Camera conveniunt. Gaill. cit. n. 37. Par quoque de Executoribus in Camera datis: nam etiam isti ratione sumptuum in executionem factorum convenire coram eadem possunt eos, in quos executio facta est. O. C. p. 2. tit. 17.

709. IV. Convenitur in Camera reus, qui domicilium habet sub jurisdictione inter dominos Imperio immediatè subjectos litigiosâ: si quidem dubia & litigiosa sit ipsa possessio. Tunc enim neuter Judex esse potest, ac propterea proximè superior Judex,

Y yy

qui

qui in tali casu est Camera, adeundus erit, ut patebit ex dicendis §. seq. Quia verò causa criminalis, poenam corporis afflictivam persequens, ad Camera non pertinet, ut postea dicitur, idcirco pendente illo litigio super possessione jurisdictionis, litigantes domini sequestrum eligere possunt, qui reum capiat, & pro qualitate delicti puniat, aut si super hoc inter se non convenient, Camera ad implorationem partis læsæ aliquem deputare potest. Gylman. *V. Jurisdictio §. ult. Blumen cit. tit. 26. n. 22. § 23.*

710. V. Si Princeps aliúsve Imperij Status subditum sibi immediate subjectum, aut civitatem municipalem seu immediate sibi subjectam convenire velit, id coram Camera facere tenetur, ut dixi supra n. 349. Et quamvis Princeps civem seu subditum suæ municipalis Civitatis convenire possit coram Magistratu illius Civitatis tanquam ordinario illius subditi Judice, recusari tamen à Reo Judex iste potest tanquam suspectus, cum periculum sit, ne Magistratus timore vel amore sui Principis à recti tramite deviet. Unde nisi Reus in suum illum Magistratum consentiat, adeunda contra ipsum Camera erit: quia Judicem, qui adversarij mei subditus est, tanquam suspectum recusare possum. Panor. & commun. DD. in C. *Accedens* 1. *Ut lite non contest.* Maranta in *Specul. p. 6. rubr. de Appellat. n. 40.*

711. VI. Reus bannitus ac regalibus & beneficijs Juris communis privatus, cum omnia privilegia amittat *L. Is qui reus ff. de Publ. Judic.* ac consequenter etiam privilegium fori, conveniendus est in Camera Imperiali. Gaill. *lib. 1. obs. 1. n. 38.* Hinc si privilegio Austregarum gaudens proscribatur, non potest nominare Judices, de quibus dixi supra n. 342. § *seqq.* ac per consequens ipsius causa immediate in Camera recipitur. Mynsing. *cent. 1. obser. 90.* Nisi causa esset talis, quæ in illa tractari non solet, uti est Matrimonialis, Criminalis, Feudalis &c. de quibus postea: quia tunc Ordinarius hujusmodi causarum Judex adeundus erit, utpote qui per bannum in proscriptum suâ jurisdictione non privatur. Eadem est ratio de alijs & perpetuis Magistratibus, seu
ijs,

ius, qui sunt proscriptorum Judices de Jure communi & non ex privilegio. Mynsing. *l. c. in fine*, Blumen *l. c. n. 25*.

712. VII. Conveniri immediatè in Camera potest, qui suo foro renuntiat, séque Jurisdictioni Camerali subjicit. Gaill *l. c. n. 29*. cum quilibet favori pro se introducto renuntiare possit, *L. C. de Pact.* & Judici non suo jurisdictionem in se prorogare, juxta dicta suprà à *n. 438*. exceptis causis, quas enarravi *n. 450*. § *seqq.* Quandonam verò ad hanc prorogationem requiratur consensus proprii Judicis, dixi *n. 431*. § *seqq.* Fit autem hæc renuntiatio proprii Fori vel tacitè, si nimirum conventus in Camera privilegium fori non opponit; vel per compromissum aut aliam conventionem, juxta dicta suprà à *n. 418*. Caterum notant hïc Mynsing. *cent. 1. obs. 88*. & Gylm. *V. Renuntiatio §. 1*. renuntiationem, quæ fit per conventionem, debere esse specialem, videlicet ut quis in specie suo foro renuntiet, sive exprimat, ubi conveniri velit: neque enim fundari jurisdictionem per generalem renuntiationem, quâ dicit Reus, posse adversarium coram quocunque Tribunali agere, das Kläger Jhn vor allen Gerichten fürnehmen möge. Et ita in Camera decisum esse refert Mynsing. *l. c.* eò quòd illa generalis renuntiatio solùm intelligenda sit de Judicij competentibus. Videantur ea, quæ dixi suprà *n. 192*. Quin si quis expressè promississet, se in Camera responsurum, at solùm extra judicium & privatâ tantùm scripturâ, posset nihilominus poenitere & ad Judicem competentem provocare, uti in Camera decisum esse & observari asserunt Mynsing. *l. c.* & Magenh. *ad Ord. Cam. p. 2. tit. 1. §. fin.*

713. VIII. Si Status Imperij imploratus contra milites in ipsius territorio grassantes auxilium implorantibus non tulerit, possunt, qui frustra eum implorârunt, in Camera eundem convenire ratione damni illati. Landfr. *anno 1548. art. 24*. & sequitur ex dictis *n. 343*. Idemque tenendum est, si unus Circulus Imperij in suum Circulum alterius Circuli Status pertrahat. *R. J. a. 1548. §. 49*. Ac universim si unus Immediatus alium Immediatum ab

Y yy 2

imme-

immediata subjectione avellere & in suam jurisdictionem pertrahere conetur. cit. R. J. §. 54. & 61. Quando nam verò Status Imperij S. R. aliique Imperio immediatè subjecti conveniri in Camera possint, & quando ab his ij, qui Imperio mediatè subjecti sunt, patet ex dictis suprà 347. & seqq. Quibus hic addendum est, quod Blumen *Process. Cam. tit. 26. n. 46.* contra Gaillium fusè ostendit, Capitulum Cathedrale Sede vacante Imperij Statum esse, quatenus repræsentedat Episcopum, ac proinde jure repræsentedationis privilegio Austregarum gaudere.

714. IX. Universim omnes & singuli Imperio ac Cæsareæ Jurisdictioni immediatè subjecti habent in Camera forum competens: nisi ab ejus jurisdictione sint exempti aut per legitimam consuetudinem, O. C. p. 2. tit. 30. V. *Rechtmäßige Gewohnheiten*; aut per immunitatem ac specialia privilegia, cit. tit. 30. V. *Freyheiten / & V. Privilegia*, quale privilegium quoad primam instantiam concessum esse non paucis Civitatibus Imperialibus, dictum est suprà n. 348. vel gaudeant Austregis, iisque vel Ordinationis Cameralis, cit. tit. 30. V. *Sondere Austräg /* vel Conventionalibus, cit. tit. 30. V. *Gewillkühre /* de quibus fusè suprà à n. 338.

§. II.

*Qua Causa ad Cameram Imperialem
pertineant.*

SUMMARIUM.

715. *Ad Cameram Imper. pertinet causa violatæ Pacis Religiosæ.*
 716. *Et publicæ prophanæ.*
 717. *Causæ quoque Fiscales.*
 718. *Possessionis litigiosæ.*
 719. *Pignorationum.*
 720. *Arrestorum.*

721. *Mandata de non offendendo.*
722. *Si agatur ex L. Diffamari.*
723. *Causa denegata vel protracta iustitiæ.*
724. *Causa violati privilegij Cæsarei.*
725. *Causæ continentæ.*
726. *Causæ citationum ac mandatorum pro relaxando juramento ad effectum agendi.*
727. *Commissiones pro recipiendis testibus ad perpetuam rei memoriam.*
728. *Causæ ex edicto novi operis nunciationis.*
729. *Causæ Pupillorum, Viduarum, ac miserabilium personarum.*
730. *Causæ Compromissorum, si à laudo petitur reductio.*
731. *Causæ Rei immediatè Imperio subjecti, negligentis nominare Judices Austregarum, aut iudicio se non sistentis.*
732. *Mandata sine clausula.*
733. *Actiones reales super bonis § feudis immediatè subjectis Imperio.*
734. *Confirmatio contractuum ab immediatis Imperij subditis initorum.*
735. *Adoptio, Arrogatio, § Emancipatio.*
636. *Causæ appellationum à Judicibus Camera immediatè subjectis, Paribus Curia, Judice Reductionis &c.*
737. *Jurisdictio Camera fundata est quandoque ratione solius cause, quandoque ratione cause simul § Rei, quandoque ratione Rei § Actoris.*
738. *Imperator concurrentem cum Camera jurisdictionem habet.*

715. *Causæ, in quibus fundatam Camera Imperialis jurisdictionem habet, sunt complures, cum aliquo tamen inter eas discrimine, de quo commodius dicetur, postquam illæ fuerint in medium allatæ. Igitur ad Camera pertinet I. Causa seu actio vel accusatio super Constitutione Pacis Religiosæ, quando scilicet Religionis intuitu contra placita illius Constitutionis aliquis*

vel in persona vel in rebus suis turbatur. *R. J. Augustæ anno 1555. §. 32. Gaill. lib. 1. obs. 1. n. 2. & obs. 2. n. 1. Mindan. lib. 1. de Process. c. 20. n. 1. Roding. Pandect. Camer. lib. 1. tit. 6. Thom. Michaël de Jurisd. concl. 37. lit. B. Matth. Stephani lib. 2. de Jurisd. p. 1. c. 3. n. 83.* Pax hæc Religionis, & Pacificatio Religiosa, est Conventio unanimi Imperatoris ac Statuum Imperij de se invicem intuitu Religionis non turbandis consensu inita per *cit. R. J. §. 13. & 14.* & quidem stabiliter ac in perpetuum, cum jam antè temporaria fuerit inita, seu potiùs induciæ, anno 1532. 34. 39. 41. 42. & 45. Comprehendebantur illa initio soli Catholici & Lutherani, seu, ut se nominant, Evangelici. Admissi postea sunt etiam Calvinistæ, seu ij, qui Reformatos se dicunt, per Instr. Pac. Osnabrug. art. 7. prin. & *R. J. anno 1654. §. 23.* ac illà etiamnum excluduntur Zvingliani, Anabaptistæ, Ariani &c. Itaque actio fractæ seu violatæ Pacis Religiosæ, oritur, quoties quis ex Catholicis, Lutheranis, aut Calvinistis Romani Imperij subditis intuitu Religionis turbatur. Et quidem competit omnibus absque distinctione, utrùm mediatè an immediatè Imperio subsint. *cit. R. J. a. 1654. §. 193.* Quin immediatis Imperij subditis competit non solum si ipsi, sed etiam si ipsorum subditi turbentur. Et quamvis non competat nisi Catholicis, Lutheranis, & Calvinistis, uti dictum est: competit tamen adversùs omnes turbatores, tametsi ex tribus enarratis non sint. Quòd si mediatu Imperij subditus turbet alium vel immediatum vel mediatum, v. g. Civitas municipalis aliam municipalem, agi contra turbantem potest vel in Camera, vel coram Judice ipsius Ordinario, quemadmodum id fieri potest, si agatur super violata Pace profana, ut infra dicitur. Et quamvis olim inter Assessores Camerae controversum fuerit, an subditis contra suos Magistratus super Pace Religiosa processus decerni deberent, tandem tamen per majora placuit eosdem decernere, uti etiam decreti non semel fuerunt. *Gylm. tom. 1. p. 1. fol. 179. & seqq.* Unde verum non est, quod *Mindan. de Process. c. 28. n. 4.* aliique ex ipso ajunt, ad hoc ut super Pace Religiosa in Camera

agi queat, necessariò requiri imediatatem utriusque partis. Ceterum in supplicationibus Cameræ exhibendis necesse non est clausulam, *turbationem intuitu Religionis esse factam*, expressè opponi; sed sufficit, si ex facti narratione rerumque circumstantijs vel verbis æquipollentibus ea qualitas colligi possit. Gaill. *lib. 1. obser. 2. n. 1. Gylman. tom. 1. p. 1. pag. 206. n. 5. Blumen Process. Camer. tit. 28. n. 64.*

716. II. Pertinet ad Cameram Imper. Causa fractæ Pacis publicæ prophanæ. Ord. Cam. *p. 2. tit. 9. Gaill. lib. 1. obs. 1. n. 2. & obs. 3. n. 1. ac de Pace publ. lib. 1. c. 11. à n. 1. Mindan. l. c. c. 20. n. 1. & c. 22. n. 1. Roding. l. c. tit. 7. Matth. Stephani cit. c. 3. n. 86. Paurmeist. de Jurisd. lib. 2. c. 4. n. 116.* Pax hæc publica prophana, cum in Aur. Bulla *tit. 17.* tum varijs Recessibus Imperij constituta, præcipuè *anno 1495. art. 1. & 2. anno 1512. §. 3. & 8. anno 1521. 1551. §. 14. & 15. anno 1555. §. 33. anno 1557. §. 69.* ac pluribus alijs, est Conventio unanimi consensu Imperatoris ac Statuum de sibi invicem vim publicam dolosè non inferendo, sed inferendam aut illatam fideliter removendo, inita. Eà prohibetur inprimis Diffidatio (dicta à Gallico *Desfer*, vel Italico *Sfidare*) seu provocatio, & belli ac extremæ ad bona, vitam, corpus ac sanguinem persecutionis denunciatio. 2. Invasio, captura, obsessio. 3. Spoliatio possessionis, videl. Arcis, Oppidi, Pagi, Sacræ Ædis, Monasterij, Redituum, Pensionum, Decimarum, Bonorum immobilium ac mobilium, Degalium, Jurisdictionis &c. armatâ manu factoque violento dolosa privatio. 4. Corruptio, concitatio, abductio alienorum subditorum. 5. Offensio & vis illata alienis subditis, & libera commeandi facultas negata. 6. Impeditio & detentio commerciorum, victualium, pensionum &c. 7. Auxilium, consilium, receptaculum præbitum vagis & grassatoribus militibus, subditis alienis à suo domino profugis, pacifragis, bannitis &c. Plura hîc addere de Pace hac publica, extra præsens institutum foret. Videri possunt Gaillius *lib. 1. & 2.* quos de illa conscripsit, Gylman. *Symphorem p. 1. Blumen*

Blumen *Process. Camer. tit. 29. Mindan. cit. c. 20.* aliique Germaniæ nostræ Practici.

717. III. Causæ Fiscales, tam ordinariæ, quàm extraordinariæ. *Ord. Cam. p. 2. tit. 21. prin. & §. ult. Gaill. lib. 1. obser. 1. n. 25. & obs. 20. n. 1. Roding. cit. lib. 1. tit. 8. Matth. Stephani cit. c. 3. à n. 37. Paurmeister cit. c. 4. n. 117.* Nisi sint Causæ Fiscales, quæ Ducatum, Comitatum, territoria, urbes, arces spectant: hæc enim sine speciali Cæsareæ Majestatis auctoritate in Camera tractari nequeunt. *O. C. p. 1. tit. 16. §. 3. Græven p. 1. conclus. 20. n. 3.* Neque de Jure Communi fiscus habet alium Judicem, quàm Cæsarem, agendo & conveniendo. *L. 1. & 2. C. Ubi Causæ fiscal. vel divinæ dom.* Et quamvis differentia sit inter Fiscum Cæsareum seu Imperatoris, & inter Fiscum Imperialem seu Imperij, cum hic propriè appelletur, quidquid ad commodum pecuniarium Imperij pertinet & omnes ejus redditus, uti sunt collectæ Imperij pro bello, sustentatione Camerae Imperialis &c. fiscus verò Imperatoris sit, quidquid ad patrimonium Imperatoris immediate pertinet, uti v. g. olim erant collectæ pro Romana expeditione, ac etiamnum omnes poenæ ac mulctæ, quas Procurator Fisci Cæsarei exigit, si quis adversus Auream Bullam, Constitutionem Pacis publicæ, Ordinationem Politicam, Edictum Monetale &c. delinquat, aut mandatis Cæsareæ Majestatis vel Judicij Imperialis non pareat; aut in solvendis collectis Imperij vel sustentatione Camerae moram neçtat; aut Camerali Judicio non pareat; quoad causas in Camera pendentes alibi mandata inhibitoria, restitutoria, avocatoria, aut suspensoria impetret, & per hæc illas causas retardet; subditos Imperij ad judicium extraneum pertrahat; deliberationibus contra Christianos ac Romanum Imperium intersit, aliave ratione auxilium aut consilium contra illa præstet; infestis per vagos milites auxilium imploratus non ferat &c. idem nihilominus Procurator Fisci Imperatoris & Imperij est, ac propterea S. C. Majestatis & S. R. Imperij Generalis Fiscalis, ac in Constitutionibus Imperij simpliciter Fiscalis Cæsareus dicitur: cujus

cujus officium & potestatem fusè præter Gylman. ac alios ex Ord. Cam. & varijs Recessibus Imperij latè explicat Blumen *Process. Camer. tit. 30.*

718. IV. Causæ litigiosæ possessionis. Ord. Cam. p. 2. tit. 21. Gaill. *cit. obser. 1. n. 14.* Mindan. *lib. 1. de Process. c. 20. n. 1.* & 43. Roding. *lib. 1. c. 9.* Stephani *cit. c. 3. n. 145.* Thom. Michaël *de Jurisd. concl. 37. lit. E.* Cùm enim propter possessionem Jurisdictionis, territorij, collectarum, jurisvenandi, salvi conductûs, servitutis &c. sæpe contentiones inter Status & Nobiles Imperij orirentur, ac sæpe etiam ad vim & arma concurreretur, constitutum est sub Maximil. I. per R. J. *anno 1512. §. 57.* postea rursus promulgatum sub Carolo V. ut Camera super his litibus adiretur, salvo interim, dum lis in ea penderet, cujusque jure in sua possessione vel quasi. Ad fundandam autem Camerae jurisdictionem super hac constitutione litigiosæ possessionis quatuor hodie requiruntur. I. Ut uterque litigans immediatè sit subjectus Imperio. O. C. p. 2. tit. 22. *pr.* Vel si inter duorum pluriùmve immediatorum subditos bonorum aut jurium possessio est litigiosa, controversum sit, ac lis moveatur, sub cujus jurisdictione isthæc bona jurave sita sint. *cit. tit. 22. §. 1.* II. Ut neuter, certam possessionem habeat, sed uterque ex justis causis se potiùs quàm alterum possidere contendat, adeoque possessio sit dubia. *cit. tit. 22. pr. & §. fin.* III. Ut vel præsens sit discrimen tumultûs & invasionis, partesque in procinctu ad invadendum sint. *cit. tit. 22. §. pen.* vel periculum sit metuendum. *ibid. prin.* IV. Ut Judex Camerae de armorum metu, aut procinctu partium certior sit factus. *cit. tit. 22. §. fin.* Tum verò Camera ex officio, vel alterutra parte postulante, inhibet, ut contendentes possessione abstineant, vel loco inhibitionis possessionem tantisper sequestrat, donec summarie cognoscatur, utri momentanea possessio sit adjudicanda. Neque in tali casu privilegium primæ instantiæ locum habet, ideoque exceptiones fori declinatoriæ non admittuntur. De hac

Constitutione fusè Gaill. *lib. 1. obs. 5. § 6. Denæf. tit. 221. §. 5. § 6. Blumen tit. 31.*

719. V. Causæ Pignorationum. O. C. p. 2. tit. 22. Gaill. *cit. obs. 1. n. 6. & obs. 8. n. 1. ac de Pignorib. obs. 14. n. 1. § obs. 21. pr. Stephani cit. c. 3. n. 118. Michaël cit. concl. 37. lit. C. Roding. cit. l. 1. tit. 10.* Pignoratio, prout hîc sumitur, est actus, quo quis immediatè Imperio subjectus alterum similiter subjectum ipsiusve subditos pignorat aut capit, res videlicet eorum auferendo, abducendo, concludendo & detinendo. Ut verò ex Constitutione de non pignorando ad conservandam Pacem publicam factâ anno 1548. & Ordinationi Camerali insertâ p. 2. tit. 22. § 23. conveniri immediatè in Camera quis possit, requiritur. I. Ut tam pignoratus quàm pignorans immediatè subfit Imperio. *cit. tit. 23. prin.* Sufficit tamen immediatè subjectum esse etiam solum ratione bonorum, aut Statûs, ut si quis sit Assessor Cameræ. Et perinde est, utrum ipse dominus an alius ejus mandato pignoraverit. II. Ut pignoratus sit in possessione ejus loci vel juris, in quo & cujus respectu pignoratio facta est. Gaill. *de Pignor. obs. 3. n. 6.* III. Ut pignorator in illo loco, ubi pignoratio facta est, per pignorationem novum sibi jus acquirere & usurpare velit. Gaill. *l. c. n. 7.* Hocque jus novum in specie exprimendum est, utrum videl. sit jus venandi, piscandi, pascendi, collectandi &c. O. C. *cit. tit. 23. §. 4. IV.* Ut illud jus, quod pignorans præten dit, non sit diversum ac separatum à jure, in cujus possessione supplicans se esse dicit. Gylm. *tom. 2. p. 1. vot. 20. n. § 4.* V. Ut res vel persona capta seu pignorata non sit litigiosa, sed tertia ac innocens, seu debet esse talis, quæ citra controversiam ac confessione ipsius pignorantis ad istum non pertinet. *cit. tit. 23. §. 3. Gaill. cit. obs. 3. n. 8.* nisi quod subditi litigiosi, qui neutri domino parère detrectant & litis exfortes sunt ac insontes, nomine tertiæ personæ ac innocentis hîc veniunt, tamen si de ipsis lis sit. *cit. tit. 23. §. 5. ubi à §. 8. usque ad 19.* aliæ hujusmodi personæ ac res excipiuntur. VI. Ut pignoratio sit facta ex causa civili & non criminali. *cit. tit. 23. prin. Gaill. cit. obs. 3. n. ult.*

720. VI. Causæ Arrestorum. R. J. Spir. anno 1570. §. 84.
R. J. Ratisbon. anno 1594. §. 81. O. C. p. 2. tit. 24. prim. Gaill. lib.
1. obs. 1. n. 6. & tract. de Arrest. c. 11. n. 1. Roding. l. c. tit. 11.
Matth. Stephani cit. c. 3. n. 137. Thom. Michaël cit. concl. 37.
D. Arrestum illicitum, de quo hic sermo, est actus, quo
Immediatus Imperij alterum Immediatum ejusve bona, & subdi-
tos aut horum bona detinet, nec ad oblatam cautionem de judi-
cio sisti & judicatum solvi relaxat. Quomodo differat à Pigno-
ratione tradunt Gaill. de Pignorat. obser. 1. n. 6. de Arrest. c. 2. à
n. 1. & Blumen Process. Camer. tit. 33. à n. 32. Dixi Arrestum
illicitum. Nam notum est, Arresta quædam, seu manuum inje-
ctiones, esse licita: qualia sunt, quæ fiunt ratione contractus, con-
ventionis, pacti, transactionis, debiti confessati, rei judicatae, con-
suetudinis, privilegij, legitimè acquisiti vectigalis &c. cit. tit. 24.
§. 1. item quæ contra emigrantes subditos ratione defalcationis
bonorum, cit. tit. 24. §. 2. & quæ à Magistratu seu Judice ratio-
ne officij ad partis adversæ implorationem cit. tit. §. 3. aut quando
Magistratus ex officio facinorosos comprehendit &c. Ut verò
ratione Arresti mandata in Camera decernantur, necesse est. I. Ut
utraque pars tam arrestans quàm arrestata sit immediatè Imperio
subjecta, cit. tit. 24. prim. Gaill. de Arrest. c. 4. à n. 1. nisi quòd illa
decernuntur subditis, quando à Magistratu vel dominis imme-
diatè subjectis in causa civili injustè incarcerantur aut arrestum in
suis bonis patiuntur. Supplic. Camer. tit. 7. n. 11. §. 16. II. Ut ar-
restanti idonea cautio de judicio sisti & judicatum solvi offeratur.
Hanc enim quamdiu non præstat arrestatus, in Camera non au-
diatur. cit. tit. 24. prim. III. Ut arrestum sit impositum ob civilem,
non verò criminalem causam. cit. tit. 24. §. 4. Supplic. Cam. tit. 7.
n. 15. §. tit. 8. n. 49. Gaill. cit. c. 4. n. 16. Hinc in supplicatione
causa arresti in specie exprimenda est. Gylm. V. Arrestum §. In
arrestis. Porrò ad impetrandos processus nihil interest, utrùm
persona vel res arrestata sit tertia ac innocens, an verò nocens &
controversa. cit. tit. 24. §. 6. dummodo bona arrestata in specie
expri-

exprimantur. Gylm. l. c. Neque solum in bonis mobilibus dicta Constitutio locum obtinet, sed etiam in bonis immobilibus, si eorum usus impediatur. Gylman. V. *Arrestum* §. *Arrest. in rebus*, & §. *Arrestum etiam*. Relaxato autem semel juxta mandatum Camerae arresto causa principalis, ob quam arrestum fuit impositum, ad Judicem competentem remittitur. Gaill. c. 2. de *Arrest. n. 4.* & c. 11. à n. 30. Hinc consequens est, varias exceptiones arrestanti competere contra arrestatum Camerae supplicentem. 1. Arrestatum non esse immediatum Imperij, sed arrestantis subditum. Gaill. c. 7. de *Arrest. n. 1.* 2. Arrestatum recusasse idoneam cautionem praestare. Gaill. cit. c. 4. à n. 12. 3. Rem arrestatam esse propriam arrestantis, & sic causam non ad hanc Constitutionem, sed ad Interdictum retin. vel recuper. possessionis, ac consequenter ad Judicem ordinarium pertinere. Idem c. 5. n. 3. 4. Rem jam esse litigiosam seu alibi in judicium jam deductam, ac proinde reum diversis judicijs fatigari non debere. Gaill. c. ult. de *Arrest. n. 10.* 5. Rem arrestatam esse tributariam seu censuariam, ac propterea arrestum non via mandati tolli debere, sed solutione ejus, quod debetur. Idem cit. c. ult. n. 11.

721. VII. Mandata de non offendendo, quando narrata supplicationis fundantur super Constitutione violatae Pacis publicae: veluti si quis justis ex causis offensionem armatam metuat. O. C. p. 2 tit. 21. Gaill. lib. 1. obs. 1. n. 4. & obs. 5. à n. 1. Mandat. lib. 1. de *Process. c. 20.* Roding. cit. lib. 1. c. 9. Matth. Stephani cit. c. 3. n. 145. Thom. Michaël de *Jurisd. concl. 37. lit. E.* Dummodo justus metus à supplicante probetur, nim. minas jam esse factas de armis & vi inferenda, & personam comminantem esse talem, quae consuevit minas suas executioni mandare.

722. VIII. Si agatur ex Constitutione *L. Diffamari*. O. C. p. 2 tit. 25. Gaill. cit. obs. 1. n. 15. & obs. 9. ac seqq. Roding. lib. 1. tit. 24. Minlan. cit. c. 20. n. 1. Quò Constitutioni isti locus sit, & contra diffamantem adiri Camera à diffamato possit, requiritur 1. Ut diffamatus immediatè subsit Imperio aut si mediatè solum

solum est subjectus, causa, super qua diffamatio facta est, pertineat immediatè ad Cameram, qualis v. g. est violatio pacis publicæ, religiosæ aut profanæ, juxta dicta n. 715. § 716. 2. Ut causa principalis sit talis, quæ aliàs, nisi diffamatus privilegio Austregarum gauderet, immediatè ad Cameram pertineret. Hinc processus in Camera ex hac Constitutione non decernuntur, si causa sit talis, cujus cognitio ad Cameram non pertinet, v. g. si agitur de sessione in Comitibus, successione Electorum &c. aut si causa Matrimonialis, Criminalis, Feudalis, aliave ex ijs, de quibus infra dicitur à n. 739. 3. Ut diffamatio non sit qualiscunque, sed gravior, ut ait Gaill. cit. obser. 10. n. 1. quæ pacem publicam turbare & scandalo esse posset ob atrocitatem injuriæ. 4. Ut de diffamatione Judici Cameræ fides fiat vel scripto vel alijs probationibus. O. C. p. 2. tit. 27. prin. & R. J. an. 1654. §. 83.

723. IX. Causa denegatæ vel protractæ justitiæ. O. C. p. 2. tit. 1. §. fin. & tit. 26. Gaill. lib. 1. obs. 1. n. 25. & obs. 28. n. 1. Roding. cit. lib. 1. tit. 15. à n. 1. Paurmeist. lib. 2. de Jurisd. c. 4. n. 81. Matth. Stephani cit. c. 3. n. 52. Cùm Judice inferiore justitiam negante superior adiri possit. C. Ex transmissa C. Licet ex suscepto C. Ex parte de Foro comp. C. Caterum de Judic. Ut verò in hac causa adiri Camera possit, requiritur. I. Ut justitiam denegans vel protrahens immediatè ejus jurisdictioni sit subjectus, vel causa aliàs eò spectet, licet Judex non sit immediatè subjectus, uti contingere potest in Judicibus Austregarum, Paribus Curia, Commissarijs ad examinandos testes constitutis &c. Gylman. V. Promotoriales §. Promotoriales si pet. II. Ut de denegatione vel protractione notoriè constet. O. C. p. 2. tit. 28. prin. Et quamvis inter denegatam & protractam justitiam discrimen hic constituent Gaill. cit. obs. 28. n. 7. & Mysing cent. 2. obs. 24. & cent. 3. obs. 57 videl. ob denegatam justitiam causam immediatè devolvi ad Cameram; non item justitiam protractam, sed prius promotoriales adversus Judicem inferiorem pro justitia intra certum tempus administranda decerni oportere, ac tum demum, si non obtemperet, causam ad Ca-

meram devolvi: negant tamen hoc discrimen & in utroque casu causam statim ad Cameram devolvi tradunt Mindanus *de Mandatis* c. 53. n. 5. & Blumen *Process. Camer.* tit. 37. n. 8. eò quòd *cit.* tit. 26. §. 2. *in fin.* & R. J. anno 1566. §. 108. expressè sancitum sit, ut tum demum causa ad Cameram rectà non pertineat, si aliquo documento protractio vel denegatio probari nequeat, sed hoc casu promotoriales decernendas esse. Ergo si protractio probetur, opus non erit promotorialibus. Pariter non observatur hodierno tempore discrimen inter causam ab inferiore Judice coeptam & nondum coeptam: neque enim coeptà jam causà appellatione modò opus est, uti olim erat, teste Gaillio *cit. obser.* 28. n. 2. & Mynsing. *cent.* 5. *obs.* 82. n. 4. & 5.

724. X. Causa privilegij Cæsarei violati. Nimirum si quis ratione violati privilegij Imperialis ad poenas privilegio insertas agere velit. Gaill. *lib.* 1. *obs.* 1. n. 7. Roding. *lib.* 1. *tit.* 16. n. 1. Matth. Stephani *cit.* c. 3. n. 176. Magerus *de Advoc. Arm.* c. 17. à n. 115. Neque refert, utrùm violator sit immediatus an mediatus Imperij subditus. Excipit hìc Blumen *tit.* 39. n. 2. Ecclesiasticum mediatum, & contra hunc denegatum fuisse processum à Camera testatur cum Magen. *ad O. C. p. 2. tit.* 9. v. *secundò quidam*, eò quòd Clerici nullibi quàm coram suo Judice Ecclesiastico possint conveniri etiam in criminalibus & fractæ pacis, ac Cæsar nullam in ipsos jurisdictionem habeat, uti ait *tit.* 26. n. 43. & *tit.* 29. n. 86. §. 114. cum Gaillio *de Pace publ.* c. 1. n. 14. nec eos ad restitutionem bonorum compellere possit aut bannire vel in bonis (quòd ista ad Capitulum vel Monasteriũ pertineant) vel in persona, quòd quoad istam nec mediatè nec imediatè sub Imperio sint. Verùm hæc ratio sicut procedit de mediatis Ecclesiasticis, ita etiam de immediatis, exceptis feudis, & Jurisdictione ac alijs Regalibus, quæ tenent ab Imperio. Porrò violatio privilegij ad Cæsarem seu Cameram immediatè spectat tunc solum, quando ad poenas privilegio insertas agitur, uti modò dictum est. 2. Si principaliter de substantia seu viribus privilegij disputetur, vel quando privilegium jus

Prio-

Principis tangit: secus, si jus alterius concernat, vel incidenter de viribus privilegij disputetur; quia tunc cognitio ad ordinarium Judicem pertinet. Gylman. *V. Jurisdictio Camer. §. pen. Gaill. cit. obs. 1. n. 13.* 3. Quando violatori privilegium ante perpetratam violationem legitime insinuatum fuit, isque de poena eidem inserta certior est factus. Gaill. *l. c. n. 9.* Gylman. *V. Privilegium §. Quomodo.* 4. Quando ipsi etiam Camerae jam antè fuit insinuatum, aut saltem unà cum supplicatione pro processu exhibitum in originali. Gaill. *cit. n. 9.* Insinuatio autem privilegiorum à solis Immediatis in Camera recipitur; non verò à Mediatistis, nisi id fiat propter continentiam causæ. Gylman. *V. Citatio ad vidend. §. 1.* quia Camera inter Mediatos jurisdictionem non exercet. 5. Si narratur, violationem esse perpetratam contra notitiam privilegij ex proposito & dolo. Gylman. *tom. 1. p. 2. pag. 211. Supplic. Camer. tit. 12. n. 1.*

725. XI. Causæ continentia. *Recess. Deputat. anno 1600. §. 23.* Gaill. *cit. obs. 1. n. 22. & obs. 32. à n. 1.* Mynsing. *cent. 1. obs. 4. & obs. 97.* Mindan. *lib. 3. de Contin. caus. p. 1. c. 3. n. 150.* Schvvaneman. *lib. 1. de Process. c. 6. n. 5.* Si videl. cum causa ad Camera pertinentem alia quæpiam, quæ de se ad ejus jurisdictionem non pertinet, sit connexa: cum causæ continentia seu connexæ dividi non debeant, ut dictum est suprâ à n. 561. Unde Camera adiri potest. 1. Si res sub diversis Statibus sive immediatè sive mediatè sitæ sint. Mindan. *l. c. c. 3. à n. 6. & c. 4. à n. 28.* 2. Si rei conveniendi diversis jurisdictionibus sint subjecti. Gaill. *cit. obser. 32. n. 2. & 3.* Mindan. *cit. c. 4. n. 1.* 3. Si Mediatas convenerit in Camera Immediatum: reconveniri enim ibidem ipse poterit, juxta dicta suprâ à n. 594. 4. Si in causa in Camera agitata interveniat quispiam tertius pro suo interesse. Mindan. *l. c. c. 8. Umm. Process. Judic. disp. 11. thes. 1. à n. 1.* 5. Si concurrant & cumulentur actiones. Mindan. *l. c. c. 10. à n. 1.* Umm. *l. c. disp. 6. à n. 60.* Quos aliosque casus recensui suprâ de Continentia causarum à n. 568. ubi tamen limitationes addidi n. 565. 568. 569. 570. 574. & n. 577. & seqq.

726. XII. Causæ citationum ac mandatorum pro relaxando juramento ad affectum agendi. O. C. p. 2. tit. 24. Gaill. cit. obs. 1. n. 24. & obs. 25. n. 2. Matth. Stephani de Jurisd. lib. 2. p. 1. c. 3. n. 150. Verum hinc difficultas consurgit, quomodo Camera, utpote Tribunal Politicum & Profanum, possit relaxare juramenta: nam constat ex C. Venerabilem in fin. de Elect. & C. Quarto de Jurejur. absolutionem à juramento pertinere ad potestatem Ecclesiasticam, idque uno ore tradunt omnes ferè Th. Th. ac Canonistæ. Et suffragatur ratio: quia juramentum, sicut votum, est res sacra; ergo de eo disponere & decidere non est potestatis laicæ, sed solum sacre. Verum his non obstantibus æqua est illa Ordinatio & praxis Cameræ relaxantis juramentum in ordine ad effectum agendi. Nam aliud est relaxare juramentum per modum dispensationis & absolutionis, quæ directè tendit ad vinculum tollendum propter dubium v. g. an liceat vel non liceat illud observare, aut propter alias rationes pertinentes ad remissionem, quæ fit potius ex parte Dei, quàm ex parte hominis, cui juratum fuit: & aliud est remittere juramentum relaxatione propriè dicta, quæ est condonatio facta ex parte hominis, cui aliquid juramento promissum est. Hanc fieri posse à potestate etiam seculari rectè tradunt Covarr. de Pact. p. 1. §. 3. n. 11. V. Principaliter quartò, Molina tr. 2. de Just. disp. 149. n. 12. Suar. tom. 2. de Relig. lib. 2. de Juram. c. 41. n. 16. Emman. Saà V. Juramentum n. 29. Ratio perspicua est: quia ipse creditor quamvis laicus, remittere potest juramentum sibi factum; poterit ergo etiam Magistratus secularis loco & nomine sui subditi, consensum, quem is præstare deberet & non præstat, supplendo, sicut supplet in alijs casibus, v. g. quando ad satisfaciendum creditoribus subditi bona vendit, & sicut, Superior etiam laicus vota subditorum, quoad materiam suæ potestati subiectam, irritare potest. Neque refragantur Jura & DD. in contrarium allati, cum loquantur solum de absolutione & dispensatione directa, ut legenti patebit. Illud duntaxat ex illis sequitur, debere adesse causam justam, propter quam concedatur agendi facultas ei, qui jura-

juravit; quæ si adsit, sicut cogi creditor, cui juratum est, potest ad relaxandum debitori juramentum, & dandam facultatem agendi, ita loco ipsius id facere potest Magistratus quoad materiam ad suum forum pertinentem.

727. XIII. Commissiones pro recipiendis testibus ad perpetuam rei memoriam. Gaill. cit. obs. 1. n. 16. & obs. 93. n. 2. Mynsing. cent. 1. obs. 18. Matth. Stephani cit. c. 3. n. 178. Roding. Pandect. Camer. lib. 1. tit. 18. n. 2. Neque enim juxta stylum Curia in petenda commissione ad perpetuam rei memoriam privilegium primæ instantiæ, seu iudicium Austregarum, locum habet. Gaill. cit. obs. 93. n. 2. & Mynsing. cit. obs. 18. Necesse tamen est, eum, contra quem petitur receptio testium, esse immediatè subjectum Imperio: licet necesse non sit, ut etiam is sit immediatus, qui recipi testes petit. Gaill. cit. obs. 1. n. 16. Roding. cit. n. 2. Mindan. lib. 1. de Process. c. 18. n. 3. Cæterùm hæ commissiones fiunt indistinctè tam pro futuro Actore, quàm Reo; cum hoc tamen discrimine, quòd actor intra annum suam actionem instituire debet. Gaill. cit. obs. 93. n. 2.

728. XIV. Causæ ex edicto novi operis nunciationis. O. C. p. 2. tit. 23. Gaill. cit. obs. 1. n. 30. & obs. 16. n. 12. Auct. Decis. seu præjudic. Camer. apud Hylman. tom. 3. V. Austrag. fol. 53. ubi varia præjudicia Camera refert. Dummodo reus, contra quem petitur nunciatio, Imperio immediatè sit subjectus. Ratio, cur hic non attendatur prima instantia, sed immediatè Camera adiri possit, est periculum in mora. arg. L. de pupillo §. si quis rivus ff. de Novi oper. nunciat.

729. XV. Causæ Viduarum, Pupillorum, aliarumque personarum miserabilium, de quibus fusè supra à n. 378. Et quamvis hisce personis de consuetudine non decernantur processus in Camera, nisi in casu denegatæ vel protractæ Justitiæ, ut dixi n. 391. ex Gaillio ac alijs: asserunt nihilominus Rutg. Ruland. p. 4. de Commiss. lib. 2. n. 62. & Theodor. Nicolai dissert. de Foro comp. concl. 4. in fin. causas Viduarum rejectis exceptionibus Austregarum

rum ibidem fuisse receptas, & aliquot hanc in rem præjudicia afferunt. Eodem causas Alimentorum referunt Thom. Michaël *de Jurisd. concl. 37. lit. F.* & Ziegler. §. *Austräg. limit. conclus. 1. n. 21.* Idem tenent universim de casu, quo res, de qua controversitur, non in jure actionis, sed in mero officio Judicis consistit, uti est datio tutorum & curatorum quoad personas immediate Imperio subjectas. Thom. Michaël & Ziegler. *ll. cc. Matth. Stephani p. 1. de Jurisd. lib. 2. 3. n. 177.* Gaill. *cit. obs. 1. n. 47.*

730. XVI. Causæ Compromissorum, si à laudo reductio petatur. Nam casu, quo reductio ista locum habet, omittis Austregarum Judicibus, Camera immediate adiri potest, quando is, contra quem petitur reductio, est immediate Imperio subjectus. Mynsing. *cent. 4. obs. 68. prin.* Gaill. *cit. obser. 1. n. 49.* Roding. *l. c. tit. 4. à n. 22.* Quando autem à sententia seu laudo Arbitrarium sit appellare, non est hujus loci decidere. Videri possunt Socin. *reg. 18. Fallent.* Maranta *in Specul. p. 6. rubr. de Appellat. à n. 250.* Executio quoque laudi contra Immediatos Imperij ad Cameram pertinet: cum non Arbitrarius, sed Ordinarius Judex executionem habeat. *L. Cum antea C. de Recept. arbitr. C. Per tuas de Arbitr. L. Cum proponas C. de R. C. & L. A Divo pr. ff. de Re jud.* Idem dicendum est de Executione sententiæ per Commissarios vel Judices Austregarum latae. Gaill. *l. c. n. 52.* Mindan. *lib. 1. de Process. c. 19. n. 1.* Reinkingk. *de Regim. Secul. lib. 2. class. 2. c. 16. n. 21.*

731. XVII. Si reus immediate subjectus Imperio ad requisitionem actoris juxta formam Ordinationis primæ instantiæ seu Austregarum (de qua supra à n. 341.) non nominaverit Judices, vel judicio se non stiterit: tunc enim absque ulteriore requisitione causa recto tramite ad Cameram devolvitur; & supplicanti, ubi de legitima requisitione partis docuerit, citatio & processus decernitur. *O. C. p. 2. tit. 2. §. fin.* Gaill. *cit. obs. 1. n. 25.* Mynsing. *cent. 1. obs. 91.* Mindan. *cit. c. 19. n. 7.* Besold. *Tbesaur. Tract. lit. A. §. 78.*

732. XVIII. Causæ, in quibus mandata sine clausula decernuntur super facto, quod nullo facto justificari potest: immediatè enim super ijs fundata est jurisdictio Cameræ. O. C. p. 2. tit. 23. Gaill. cit. obs. 1. n. 5. Thom. Michaël cit. concl. 37. lit. F. Matth. Stephani lib. 2. de Jurisd. p. 1. c. 3. n. 170. Roding. Pandect. Cam. lib. 1. tit. 12. n. 1. Ziegler. l. c. limit. 1. n. 16. Dummodo reus, contra quem decernenda sunt, Imperio immediatè subjectus sit, vel qualitas causæ ad Cameram pertineat. O. C. l. c. Recess. Deput. anno 1600. §. 29. Gaill. cit. n. 5. Stephani l. c. n. 171. Mindan. lib. 2. de Process. c. 12. Mandatum sine clausula est Judicis præceptum, cui parendum est nullâ admittâ exceptione; nisi obreptionis, quâ videlicet negatur verum contineri in mandato; vel subreptionis, quâ dicitur aliquid à parte adversa in narratis omissum fuisse, de quo si Judici constitisset, ita non fuisset mandaturus. Quia verò hæc mandata habent speciem executionis, & ab executione processus non est inchoandus, idcirco locum non habent, nisi in certis quibusdam casibus, quorum quatuor enarrantur in Ord. Cam. cit. tit. 23. videlicet. 1. Si id, quod fieri jubetur, certo jure præceptum; aut quod fieri prohibetur, certo & explorato jure vetitum est. 2. Si supplicanti per factum Judicis vel alterius gravamen inferretur, quod postea reparari nequiret: quemadmodum hac de causa ab Interlocutoria sententia, à qua regulariter non conceditur appellatio, appellari potest, si per illam gravamen inferretur per appellationem à definitiva non reparabile. L. 2. ff. de Appellat. L. 36. C. eod. L. 16. C. de Judic. L. 7. C. Quor. appell. non recip. Trident. sess. 13. c. 1. in fin. & sess. 24. c. 20. de Reform. 3. Si factum pugnet contra utilitatem publicam & ad perniciem publicam tendat. 4. Si negotium ob periculum moram non ferat. Quæ causa est, quòd hujusmodi mandata dicuntur auf die vier Fälle. Sunt præterea complures alij casus, in quibus mandata sine clausula decernuntur, quos ex varijs Recessibus Imperij, Ordin. Polit. & Recess. Deput. ad quadraginta tres extendunt Mindan. cit. lib. 2. c. 11. & seqq. Roding. lib. 1. Pandect.

dect. Cam. tit. 12. Knipschildt de Jur. Civit. Imper. lib. 2. c. 33. n. 147. Videri de his mandatis possunt Mindan. l. c. c. 10. & seqq. Roding. l. c. Gaill. lib. 1. obs. 5. & 13. & c. 2. de Pace publ. à n. 15. Blumen Process. Camer. tit. 34.

733. XIX. Causæ & actiones reales super bonis & feudis immediatè subjectis Imperio, licèt reus non sit immediatè subiectus. O. C. p. 2. tit. 7. Ubi tamen advertendum est discrimen inter feuda majora & minora. Majora *cit. tit. 7. & R. J. Wornat. anno 1521. tit. Römischer Königl. §. Ob auch Sachen/* dicuntur Ducatus, Principatus, Comitatus &c. Quid contineatur sub particula *&c.* quæ ibidem habetur, ambiguum est. Existimat Blumen *l. c. tit. 41. n. 7.* contineri etiam Collegia Canonicorum libera, Baronatus, Fortalitia &c. Quod verum est, si loquatur de feudis regalibus seu dominijs habentibus annexam regalem dignitatem, quæ tribuit specialem titulum Principatûs, Ducatûs, Landgraviatûs, Marchionatûs, Burggraviatûs, Comitatus, Baronatus, simulque dat omnem potestatem omnèque jus in terris regali feudo concessis, quo Imperator vel Rex supremus in Imperio vel Regno utitur, exceptis ijs, quæ Imperatori in signum supremæ potestatis reservata sunt. Schrader. p. 2. *de Feud. c. 3. à n. 3. Reinkingk de Regim. secul. lib. 1. class. 4. c. 15. à n. 6. Sixtin. de Regalib. c. 3. à n. 3.* Nam multi ab Imperatore recognoscunt satis ampla feuda, castra, pagos &c. utpote Nobiles aliique immediati vassalli Imperatoris, quæ tamen regalem dignitatem non habent, ac propterea dicuntur feuda inferioris qualitatis & minora. Nicol. Everhard. Jun. *vol. 1. consil. 41. n. 22. Reinkingk l. c. n. 9.* post Andr. de Ifern. Alvarot. ac alios. De Feudis Majoribus seu Regalibus non Camera, sed Imperator judicat. *cit. tit. 7. & cit. R. J. si inter duos Vassallos controvertantur. Schvvanman. observat. 11. n. 2. Schrader p. 10. de Feudis sect. 5. n. 39. Blumen l. c. n. 3.* Nam si lis est inter Imperatorem & Vassallum, Pares Curia, id est, Status Imperij Imperialia Feuda habentes, erunt Judices. Rosenthal *de Feudis c. 12. concl. 3. Schrader. cit. sect. 5. n. 39. & notum*

cum est ex *cit. tit. 7.* Si tamen lis solùm sit de possessorio momentaneo, existimant Gylman. *V. Austràge §. si tamen, Blumen l. c. n. 5. § 9.* ac alij, Camera Imperialem etiam in feudis majoribus concurrere cum Imperatore, ita ut hunc prævenire possit. Item tradunt Gylman. *V. Feudum prin. Blumen. l. c. n. 6.* de casu, quo non agitur de toto feudo regali per sententiam auferendo, sed solùm de parte Principatûs, Comitatus &c. posse enim tunc Camera judicare, si Imperatorem præveniat. Quam tamen opinionem cum Schrader. Paurmeist. ac alijs benè rejicit Reinkingk *cit. class. 4. c. 19. à n. 119.* Utrùm verò Imperator super his feudis majoribus solus, an cum Paribus Curiaë, id est, Principibus Imperij cognoscat, non est hujus loci dicere. Præter alios Publicistas latè hanc quæstionem versat Schubhard. *de Austregis c. 5. à n. 125.* qui consuli possunt, ac præcipuè Capitulationes Cæsareæ. Jam verò quod feuda minora seu non regalia attinet, pariter varij casus distinguendi sunt juxta dicta suprâ *à n. 683.* Nam si lis est inter Imperatorem & Vassallum, talem se non negante, penes Pares Curiaë erit eam decidere, ut constat ex dictis suprâ *à n. 688.* Si casus incidant, in quibus super feudo nec directus Dominus nec Pares Curiaë judicant, quosque recensui suprâ *n. 297. 687. § 702.* Austregarum judicio contendendum est à personis immediatis, contra personas immediatas, de quibus suprâ *à n. 338.* Coram Camera verò, si Civitas Imperialis conveniatur, aut immediatus Imperij subditus à mediato vel ab Imperiali Civitate, juxta dicta *n. 347. § 348.* Si denique super feudis minoribus Imperij inter duos vassallos lis est, Imperator tanquam feudi dominus Judex erit, uti & Camera, si Imperatorem præveniat. Gaill. *lib. 1. obs. 29. Blumen l. c. n. 8. Reinkingk cit. c. 19. n. 67. & n. 87.* ac alij, refragante cum nonnullis, & Camera Imperiali jurisdictionem privativè tribuente Schradero *p. 10. de Feud. sect. in fin.* de cujus opinione mox plura *n. 736.* Illud è contrario certum esse videtur & contra quosdam contradictores fusè probatur à Reinkingk *cit. c. 19. à n. 6.* Imperatorem solum de majoribus

bus seu regalibus feudis cognoscere, paucis, quos recensui, casibus exceptis, nec praveniri à Camera posse, uti praveniri potest in minoribus.

734. XX. Confirmantur à Camera contractus ab immediatis Imperij subditis initi, non verò à mediatis, uti malè existimat Mindan. *l. c. c. 12. n. 2.* Quòd si actus sit Juris Civilis, ut est Adoptio, Electio &c. parte alterà etiam invitâ confirmari potest. Si verò est actus Juris Gentium, ut est Emptio &c. non confirmatur, nisi utraque parte consentiente. Gylman. *V. Confirmatio §. Camera.* Idémque obtinet in Transactionibus: quæ tamen in originali exhiberi Camerae debent. *Sent. Cameral. n. 14. 25. & 50.* Transactiones super injurijs ab ea confirmari negat Gaill. *lib. 2. obs. 102. n. 16.* Affirmant alij præjudicium allegando. Transactiones inter tutores liberorum & matrem initæ non antè à Camera confirmantur, quàm ipsi constet de viribus patrimonij. Et jurare tenentur partes, transactionem meliùs initam quàm intermissam fuisse. *Sent. Camer. n. 14.*

735. XXI. Expeditur in Camera Adoptio, Arrogatio, Emancipatio. Tennag. *class. 2. c. 30.* Legitimare tamen illegitimos Camera non potest, cum hoc sit reservatum Imperatori. Pariter restituere famæ non potest. Gylman. *V. Cæsari reservata.* Neque confirmat legitimationes ab Imperatore factas. Blumen *Process. Cam. tit. 42. n. ult.* ubi Mindanum *cit. c. 12. n. 3.* contrarium tenentem erroris damnat.

736. XXII. Denique præter causas hæctenus allatas, quæ ad Camera[m] per viam simplicis querelæ deferuntur, fit ad eandem appellatio. Appellant, qui per sententiam Judicum Camerae immediatè subjectorum gravati sunt. *O. C. p. 2. tit. 31. prin.* Neque solùm ab Ordinarijs Judicibus, sed etiam à Judicibus Austregarum. *cit. tit. 31. prin.* Item à Commissarijs ad instantiam partium, quæ Austregis non gaudent, datis. Gaill. *lib. 1. obs. 121.* Et juxta non paucos, quos refert Reinkingk *lib. 2. class. 2. de Regim. Secul. c. 14. n. 76.* etiam à Commissarijs Cæsaris. A Paribus Curia. Gaill. *lib.*

lib. 1. obs. 1. n. 46. Mynsing. cent. 5. obs. 90. n. 3. A Judice reductionis. Gylman. V. Appellare quib. §. ult. & V. Reductio §. 1. A Judice Revisionis. Gylm. V. Revisio §. A Judice Revisionis. A Moderatoribus collectarum Imperij. R. J. anno 1555. §. 125. §. 126. Ab omnibus Judicijs Provincialibus Cæsareis, excepto Francoconico, à quo ad Episcopum appellatur. Magenh. ad O. C. p. 2. tit. 28. prim. Gylman. V. Appellare quibus §. Et nota. A Principibus etiam Ecclesiasticis feuda ab Imperio habentibus, atque in causa seculari judicantibus. Gaill. lib. 1. obs. 30. n. 1. & 2. Gylman. V. Appellare quibus §. Appellatur, & V. Appellatio à sententia §. ult. Habent tamen multi Principes Imperij privilegium de non appellando, uti Elector Baviaræ, Saxoniaræ, Brandenburg. Palatin. Rex Bohemiaræ, Rex Sueciaræ tanquam Princeps Imperij, Archiduces Austriaræ, Dux Wirtenberg. &c. uti constat cum ex notoria praxi, tum ex varijs privilegijs, quæ singulatim referuntur à Blumen Process. Cameral. tit. 47. tab. 1. §. seqq. Unde errant Treutl. p. 2. disp. ult. th. 4. lit. E. Reinkingk de Regim. Secul. lib. 1. class. 4. c. 6. n. 2. ac alij, qui ajunt, privilegium hoc in Aur. Bulla tit. 11. & O. C. p. 2. tit. 26. excepto casu denegatæ justitiæ concessum Electoribus, abrogatum consuetudine fuisse, exceptis Electoribus Saxoniaræ, & Brandenburg. Alij Imperij Principes, tam Ecclesiastici quàm Seculares, nec non multi Prælati, Præposituræ, Capitula & Collegia, Comites ac Barones S. R. J. & Civitates Imperiales, habent hoc privilegium, non quidem absolutum, quoad certas tamen causas & summas. De quibus fusè Blumen Process. Camer. tit. 47. & Knipschildt lib. 2. de Jur. Imper. Cruit. c. 33. à n. 161. Summa appellabilis secundum Ord. Camer. hodie minor esse nequit, quàm 400. Imper. seu 600. floren. R. J. an. 1654. §. 112. Recipitur tamen appellatio super injuria ad palinodiam. O. C. p. 2. tit. 31. §. 6. Gaill. lib. 1. obs. 123. n. 5. Mynsing. cent. 2. obs. 98. 2. Si agitur super perpetuis redditibus, pensionibus, decimis: tunc enim summa appellabilis hodie sunt 16. Imperiales cit. R. J. §. 112. 3. Si super causis concernentibus jurisdictionem, jura, perso-

personales & rusticas servitutes, aliasque, quæ certam æstimationem non recipiunt. *cit. tit. 31. §. 6. Gaill. cit. obs. 123. n. 6.* tamen ratione earum singulis annis tantum pullus gallinaceus aut denarius præstandus foret: quia cum onus sit perpetuum, jam magnum vertitur præjudicium. *Magenh. ad O.C. p. 2. tit. 28. vers. Secundo dicta.* 4. Si alicujus facultates ultra 2000. flor. se non extendant, ac is per sententiam in 300. flor. seu 200. Imper. sit læsus. *cit. R. J. §. 114.* Quemadmodum autem, uti modò dictum est, non appellatur à sententijs eorum, qui habent privilegium de non appellando, & à sententijs in causa summam appellabilem non æquantè latis: ita sunt aliæ non pauca, à quibus ad Cameram non provocatur. Et in primis omnes illæ, à quibus Jure Cæsareo appellare est prohibitum, juxta *Tit. ff. de Appell. recip. vel non & DD. ibi.* 2. A sententia lata in causis ad Cameram non pertinentibus, uti sunt Matrimoniales, Criminales, Decimales &c. de quibus mox §. seq. 3. A sententia in possessorio momentaneo latâ. *Gaill. lib. 1. obs. 7. n. ult. Mynsing. cent. 6. obs. 13.* 4. A sententia de exequendo: nisi supplicans in gravamine deducat, sententiam principalem se non citato & audito latam fuisse. *Gylman. V. Appell. à sent. prin.* 5. A citatione: quia citatus comparere debet ad allegandam incompetentiam, ut dixi suprâ à n. 14. nisi exemptus sit privilegio, quod in Corpore Juris clausum est, juxta dictâ n. 16. 6. A refutatione Apostolorum: quoniam illa effectum devolutivum non impedit. *Gylman. V. Appellare à quib. §. A refutat.* 7. A sententia prioris confirmatoria declaratorie facta, quando à priori appellatum non fuit. De quibus aliisque huc pertinentibus fusè *Blumen cit. tit. 46. & Gaill. lib. 1. obs. 119. & seqq.*

737. Ex hætenus dictis consequens est, jurisdictionem Cameræ fundari quandoque solâ qualitate causæ, uti est causa fiscalis, factæ pacis, violati privilegij Cæsarei, si res litigiosa immediatè sub Imperio sita, si continentia causæ adsit. Aliquando ad qualitatem causæ requiri, ut reus immediatè sit subjectus Imperio, uti

uti in causis mandatorum, relaxationis juramenti ad effectum agendi, L. Diffamari, protractæ aut negatæ justitiæ &c. Aliquando demum præter qualitatem causæ requiri, ut tam Actor quam Reus immediatè subsint Imperio, uti in causa litigiosæ possessionis, pignorationis, & arresti.

737. An verò in prædictis causis Imperator concurrentem cum Camera jurisdictionem habeat, magnis contentiõibus disceptatur, ut ait Ummius *disp. 4. ad Process. judicial. th. 14. n. 79.* Habere negat Schraderus *de Feud. p. 10. sect. 1. n. 128. Et sect. 3. n. 72.* Et in ejus opinionem propendent Thom. Michael *de Jurisd. concl. 35.* Umm. *l. c.* ac Wurmbser. *de Jure publ. exerc. 7. q. 25.* Concurrentiam eidem rectè tribuunt Gaill. *lib. 1. obs. 11. n. 6. obs. 29. n. 3. Et obs. 42. n. 3.* Petr. Heig. *p. 1. q. 9. n. 12.* Sprenger. *de Pace Relig. c. 14.* aliique plurimi, quos allegat Knipschildt *de Jur. Civit. Imper. lib. 2. c. 33. n. 27.* ipsaque praxis, ac Ordinatio Aulic. Cæsar. *Judicij tit. 2. §. So wollen wir auch/ & supponitur in Instrum. Pacis Osnabrug. art. 10. §. Econtra verò.* falsique sunt ipsi Assessores Camerales *anno 1650.* teste Schvvedero *Introduct. in Jus Publ. part. special. sect. 1. c. 12. n. 7.* Ipsaque Ordinatio Camera supponere videtur. Ratio est: quia Camera quoad justitiæ administrationem ipsum Cæsarem in causis civilibus repræsentat, diciturque *Judicium Cæsaris das Kaysersliche Cammer-Gericht.* Fieri autem nequit, ut in proprio suo judicio jurisdictionem non habeat Imperator, & excludatur ab ijs, qui ipsum repræsentant. Neque valet, quod Schraderus & Thom. Michael *ll. cc.* inquirunt, ab Imperatore jurisdictionem in Camera per viam contractûs universaliter, præsertim in civilibus contentiosis, translata fuisse. Ex hoc enim non sequitur, quòd privativè eam transtulerit. Hinc cum quæsitum fuisset in Camera, an Princeps concedendo jurisdictionem inferiori, censeatur, eam concessisse privativè, an solum cumulativè, conclusum fuit teste Mynsing. *cent. 6. obs. 99.* censeari debere, quòd se non abdicarit jurisdictione, sed solum cumulativè eam concesserit: cum salva semper manere debeat Prin-

cipi superioritas respectu subditorum, maximè si subditis conceditur jurisdictio. Quæ ratio pugnat, sive per modum contractus sive alio modo ea concedatur. Pariter non valet, quòd dicunt, Cæsarem causas majorum feudorum Imperij suæ jurisditioni reservasse; non enim sequitur, ut volunt, quòd reliquas à se abdicarit; sed solùm, quòd reliquas concesserit vel cumulativè vel privativè, & hoc ultimum duntaxat tunc, quando id exprimit. Non denique valet, quòd addunt, Judicium Camerale ideò institutum fuisse, ut ad effugiendos sumptus ac labores causæ, quæ aliàs ad Imperatorem deferendæ forent, ibidem decidantur. Hinc enim solùm sequitur, liberum esse debere subditis causas ibi potius quàm in Judicio Aulico Cæsaris introducere; non verò, quòd istud adire nequeant. Imò ex dicta ratione potius inferendum est, quòd cogi non debuerint ad sequendum judicium Camera, quia fieri potest, ut ipsis commodius sit, immediatè adire Cæsarem. Unde quòd in ipsorum commodum institutum est, non debet in eorundem dispendium detorqueri.

§. III.

Quæ Causa ad Cameram Imperialem non pertineant.

SUMMARIUM.

- 739. *Causæ Sacræ ad Cameram non pertinent.*
- 740. *Unde neque Matrimoniales.*
- 741. *Neque Criminales.*
- 742. *Aut quæ sunt de Feudis Imperij Regalibus.*
- 743. *Vel Fiscales majores.*
- 744. *Nec Causæ moderationum.*
- 745. *Et quæ sunt Voluntariæ Jurisdictionis.*
- 746. *Circa illa denique nihil potest Camera, quæ sunt reservata Imperatori.*

739. Quamvis ex hæcenus dictis satis colligi possit, quæ causæ à foro & jurisdictione Camerae Imperialis sint exemptæ; expedit tamen easdem sub uno conspectu hic poni, & exemptionis causam tam ex auctoritate Legem quàm Ecclesiasticarum quàm Civilium, quàm ex intrinsicis rationibus afferri. Itaque I. ad forum Camerae non pertinent causæ Sacrae & Ecclesiasticæ, quas enarravi supra à n. 614. & n. 680. Has introduci in Camera non posse, constat ex O. C. p. 2. tit. 1. aliisque Juribus adductis *cit. n. 614. ac seqq.* ac fatentur ipsi etiam A catholici DD. ut Thom. Michaël *de Jurisd. concl. 39. lit. A.* Paurmeist. *de Jurisd. lib. 2. c. 4. n. 150.* cæterique omnes.

740. Hinc causa Matrimonialis in eadem nec per viam simplicis querelæ, nec per appellationem recipitur. O. C. *cit. tit. 1. §. ult. Gaill. lib. 1. obs. 112. n. ult.* Exceptis casibus, quos retuli supra n. 116. *ac seqq.* Quia verò Jurisdictio Ecclesiastica Episcoporum in Lutheranos in Imperio suspensa est, & causæ Ecclesiasticæ in Statuum A catholicorum consistorijs tractantur, consequens esse videtur, quod tradit Schubhard. *de Austreg. c. 5. à n. 64.* appellari à sententijs ibidem latis in causa matrimoniali ad Imperatorem posse, si sequi velimus sententiam Scoti *in 4. dist. 26. q. un. §. Sed qualiter*, Vasq. *tom. 2. in 3. p. disp. 138. c. 5. n. 63.* Rebelli *de Oblig. Justit. p. 2. lib. 2. q. 5. concl. 1.* Basil. Pontij *lib. 1. de Matrim. c. 9. n. 3.* ac aliorum, qui tenent, Matrimonium non esse Sacramentum, si ineatur cum intentione Sacramentum excludendi, & contractum merè civilem celebrandi. Quæ contrahendi ratio observatur ab Heterodoxis, saltem tunc, quando expressè protestantur, nolle se rem sibi esse cum Sacramento, velle contractum merè civilem inire &c. Ait quidem celebris Auctor Responsi Juris, super hac quæstione appellationis recens editi, n. 10. §. 11. Status Imperij heterodoxos gaudere potestate Sacra & Papali Jure, ac propterea, ut infert *cit. n. 11.* de rebus Ecclesiasticis non posse judicare Imperatorem, cùm jurisdictionem circa sacra non usurpet, utpote quam voluntaria abdicatione

in manus Papæ resignârit. Verùm hæc longissimè à vero absunt. Nam Jurisdictionem Sacram & Ecclesiasticam Seculares Principes, non tantùm ex se non habent, sed neque ejus sunt capaces. Estque hoc æquè certum, ac certum est (quod A catholici DD. ultrò admittunt) ad causas sacras requiri jurisdictionem sacram, ut ex S. Scriptura, Concilijs universalibus, & primorum etiam Seculorum Patribus, præter Bellarm. ac alios fusè demonstrat Suarez lib. 3. *Defens. Fidei c. 7. & seqq.* Unde Imperator eam non potuit voluntariâ abdicatione resignare in manus Pontificis, neque per Pacem Religiosam vel Instrumentum Pacis Osnabrug. concedere A catholicis Imperij Statibus, utpote cujus ipsi sunt incapaces, & quam Ille non habuit, uti pro suo in Orthodoxam Fidem & Veritatem studio cum omnibus Catholicis ultrò fatur. Sed neque Episcopi eam concedere possunt cum ob incapacitatem laicorum, tum quòd eam à se abdicare nequeunt, uti patet ex dictis n. 641. & seqq. Hinc ex eo, quòd Episcoporum sacra jurisdicção suspensa est quoad A catholicos, non sequitur, ut volunt A catholici DD. quòd laicis Principibus sit concessa. Quæmadmodum ex eo, quòd ad profitendam Fidem Orthodoxam & absolutionem peccatorum ab Episcopis Orthodoxis petendam cogi in Imperio Romano non possunt Lutherani & Calvinistæ, non sequitur, quòd ipsorum Principibus secularibus aut Prædicantibus seu Ministris Verbi, (utpote qui æquè laici sunt, ac alij) concessa sit potestas eosdem absolvendi. Sicut pariter non sequitur: Tolerata est in Germania Calvini & Lutheri doctrina, ergo tanquam vera & salvifica fuit approbata. Neque verum est, quòd illi dicunt: suspensio illa effectum non haberet, nisi verè facta fuisset translatio & concessio illius jurisdictionis. Nam ex eo, quòd aliqua à Principibus & Superioribus amore pacis & vitandi majoris mali causâ tolerantur, non sequitur, ijs, qui ob modò dictas rationes non compelluntur aut compelli nequeunt, jus aliquod tribui, præcipuè si tale sit, quòd tribui nequit tam ex parte tributentium quàm recipientium, uti in nostro casu contingit. Effectus

fectus igitur illius suspensionis est, quòd compelli A catholici nequeunt ad agnoscendam ac subeundam sacram jurisdictionem Catholicorum Præfulum; non quòd his omnino adempta sit, & laicis concessa. Quod satis exprimit ipse vocis *Suspensio* significatus, cujus loco *Concessio* vel *Translatio* facile apponi potuit ac debuit, si de concessione & translatione actum fuisset. Multò minus apparet, cur appellatio ad Imperatorem fieri nequeat, si lis est super Canonicatibus & Dignitatibus Ecclesiarum Cathedralium aliorumque hujusmodi Collegiorum, quæ secularizata sunt, uti loquuntur, id est, ad A catholicos transierunt. Nam cum eorum possessores revera non sint Clerici, & redditus Sacros percipiant instar profanorum, & patrimonialium proventuum, utpote quos titulo sacro non percipiunt, causa, quæ super iisdem movetur, spiritualis non est, ac idcirco ab Imperatore decidi poterit, æquè ac controversiæ, quæ moveri possunt inter Principes A catholicos super bonis Archiepiscopatum & Episcopatum, quæ permixta iisdem sunt per Instrumentum Pacis Osnabrugensis. Aut si causa illa ab Imperatore decidi nequit, pariter decidi nequit à Statibus Imperij A catholicis, cum ob statum laicalem æquè parum capaces sint spiritualis jurisdictionis, quàm Seculares Catholici. Neque vel in Pace Religiosa, vel dicto Instrumento Pacis Osnabrugensis, vel in Capitulationibus Cæsareis, quidquam continetur, quo plus juris tribuatur Statibus A catholicis, quàm Imperatori, sed quoad illos solùm suspenditur jurisdictio Prælatorum Ecclesiasticorum, seu Archiepiscoporum, Episcoporum &c. ut consideranti patebit. Et quamvis in dicto Pacis Instrumento art. 8. §. 1. cautum sit, ut salva sint Statibus Imperij sua jura privilegia &c. *tam in Ecclesiasticis quàm in Politicis, ut à nullo unquam sub quocunque prætextu de facto turbari possint ac debeant*: nulla tamen turbatio est, si Imperator in secunda instantia super controversijs inde ortis cognoscat, nisi aliunde demonstratur, nullam ipsi jurisdictionem in prædictis causis competere; quod nec in dicto Juris Responsio nec alibi demonstratur, sed solùm

supponitur, quamvis sit caput controversiæ ibi propositæ.

741. II. Non recipiuntur in Camera Causæ Criminales. Et quidem neque per viam simplicis querelæ, neque per viam appellationis. O. C. p. 2. tit. 28. §. 5. R. J. *August. a. 1530. §. 96. Gaill. lib. 1. obs. 1. n. 27. & L. 1. de Pace publ. c. ult. n. 36. Mynsing. cent. 4. obs. 41. Gylman. tom. 1. Symphor. p. 2. tit. 18. vot. 2. n. 5. Roding. lib. 1. Pandect. Camer. tit. 29. n. 1. Rulant. de Commiss. p. 1. lib. 2. c. 3. Paurmeist. lib. 2. de Jurisd. c. 4. à n. 153. Vultej. ad L. 1. C. Ubi Senator. n. 48. Excipiuntur tamen, & in Camera deciduntur 1. Causæ fractæ pacis. Ord. C. p. 2. tit. 9. Gaill. lib. 1. obs. 98. n. 11. Mynsing. cent. 3. obs. 40. & dixi supra n. 716. 2. Causæ criminales personarum Cameralium, de quibus supra n. 706. O. C. p. 1. tit. 50. §. ult. 3. Querela nullitatis super facto criminali intentata, id est, si processus dicatur nullus: dummodo Judex criminalis immediatè subjectus sit Imperio. O. C. p. 2. tit. 28. §. 4. Gaill. cit. obs. 1. n. 28. Mynsing. l. c. n. 6. Matth. Stephani lib. 2. de Jurisd. p. 1. c. 3. n. 209. Auct. decis. Camer. apud Gylman. tom. 3. V. Nullitas prin. 4. Si Judex ordinarius justitiam in criminalibus negligat. Rulant. l. c. à n. 2. Videantur dicta n. 723. 5. Vindicatio famosorum libellorum. *Reform. Polit. August. anno 1548. tit. 34. §. 2.* 6. Crimen Blasphemix. cit. *Reform. Polit. tit. 1. §. 5.* 7. Vini corrupti. cit. *Reform. tit. 16.* Univer-
sim si quid contra hanc Ordinatur. Polit. admittitur, & Magistratus intermedius non procedit contra delinquentes, cognitio & punitio penes Camera est. O. C. p. 2. tit. 20. §. 3. 8. Si causa orta quidem est occasione criminis, per se tamen non est criminalis. Mindan. lib. 1. de Process. c. 9. n. 10. Eademque est ratio, si non de crimine puniendo, sed de Jurisdictione criminali agatur. Mindan. l. c. n. 11. Addit Mindan. l. c. à n. 1. causas criminales poenam corporis afflictivam inferentes in simplici querela ad Camera spectare contra immediatos Imperij subditos, qui Austregas non habent. Sed contrarium patet ex Constitut. Friderici II. c. 4. §. *Wo es aber /* quæ nullibi correctæ fuit.*

9. Si accusator contra incarceratum intra tempus præfixum accusationem non prosequitur, mandata in Camera ad effectum perpetui silentij decernuntur. Auct. *decif. Camer.* apud Gylman. *tom. 3. Sympbor. V. Causales.* 10. Denique disceptantur in Camera causæ criminales, quibus non agitur ad poenam corporis afflictivam, sed tantum ad multam pecuniariam, aut privationem honoris &c. Si tamen crimen sit tale, propter quod poena corporis afflictiva inferenda foret, tametsi quis agat solum in poenam pecuniariam vel privationem officij, causa in Camera nec per viam simplicis querelæ nec per viam appellationis recipitur. Mynsing. *l. c. n. 4. Mindan. l. c. à n. 9.* quia subrogatum sapit naturam ejus, cui subrogatum est. *L. 1. §. 10. ff. Si is qui testam.* Eademque est ratio de casu, quo quis criminaliter accusavit, accusatione tamen destitit, vel crimen non probavit, atque ideò accusatus per sententiam absolutus, accusatorem ad illatam injuriam & data damna reconveniat, atque hinc condemnatus appellet: non enim ejus appellatio in Camera admittitur. *Constit. Crimin. art. 12.* Gylm. *l. c. V. Cause Crimin. §. ult.*

742. III. Non pertinent ad Camera Imper. causæ de Feudis Imperij Regalibus, de quibus supra *n. 733. O. C. p. 2. tit. 7. Gall. lib. 1. obs. 1. n. 31. §. obs. 29. n. 7. Roding. Pandect. Camer. lib. 1. tit. 17. n. 3. Schrader. de Feud. p. 10. sect. 11. n. 69. Paurmeist. de Jurisd. lib. 2. c. 6. n. 310. Reinkingk de Regim. secul. lib. 1. class. 4. c. 19. n. 6. Videantur, quæ dixi cit. n. 733.*

743. IV. Causæ fiscales, quæ concernunt Ducatus, Comitatus, Oppida, Arces, Territoria. Hæ enim absque auctoritate & mandato Cæsaris in Camera ventilari nequeunt. *O. C. p. 1. tit. 16. §. 3. Roding. l. c. tit. 8. n. 3. Paurmeist. cit. c. 6. n. 312. & dixi supra n. 717.*

744. V. Causæ moderationum. Nam si quid contra procedendi modum dubij oritur, Cæsar à moderatoribus consulendus est. *R. J. August. an. 1555. §. 133. Denais. Jur. Camer. tit. Moderationum causæ 191. §. 5. Paurmeist. cit. c. 6. n. 315.*

745. VI. Causæ Voluntariæ Jurisdictionis. Gaill. *lib. 1. obs. 1. n. 7. & obs. 41. n. 8.* Reinkingk. *lib. 2. Regim. Secul. class. 2. c. 14. n. 36.* cum notum sit ex Constitutionibus Imperij, stylo & experientia, quod Camera, exceptis paucis casibus, se non intromittat in actibus voluntariæ jurisdictionis. Quales sunt concedere veniam ætatis, Bocer. *de Regalib. c. 2. n. 133.* Norderman. *de Jure Princip. concl. 89. lit. C.* privilegia dare & confirmare, restituere famæ, legitimare, leges ferre &c. Auctor *Præjud. Cam. V. Casari reservata*, Sixtin. *de Regalib. lib. 1. c. 4. à n. 8.* Thom. Michaël *de Jurisd. concl. 11. 31. & 32.* Reinkingk. *l. c. n. 37.* Dixi: *paucis casibus exceptis.* Nam Adoptio, Arrogatio, & Emancipatio, apud Cameram expeditur. Tennag. *class. 2. c. 30.* Blumen *Process. Cameral. tit. 42. n. 23.* Ibidemque petunt partes se condemnari ad servanda pacta, ut si altera pars stare ijsdem nolit, compelli ex sententia tanquam ex re judicata possit. Blumen *Process. Cam. tit. 34. n. 52.* Gylman. *V. Pacta prin.*

746. VII. Universim omnes causæ, quæ jurisdictioni Imperatoris reservatæ sunt. Quales sunt Feuda Regalia conferre & adimere; de crimine læsæ Majestatis cognoscere; sessionem in Comitij Imperij concedere; bellum indicere & inferre; indictiones Imperiales seu collectas generales facere; concedere jus constituendi novum vectigal, novam civitatem, publicas nundinas, stapulas seu emporia; concedere jus cudendæ monetæ; indulgere inducias moratorias &c. Quæ aliâque complura Reservata longo ordine recenset præter alios Sixtin. *de Regal. lib. 2. tot. Obrecht. & Bocer. eod. tract.* Thom. Michaël *de Jurisd. concl. 13. & seqq.* Reinkingk. *lib. 1. de Regim. Secul. class. 5. c. 6. & Knipschildt lib. 2. de Jur. Civit. Imper. c. 4. à n. 35.*

§. IV.

*Qua Causa pertineant ad Concilium Imper.
Aulicum.*

SUMMARIUM.

747. *Causæ pertinentes ad Cameram Imperialem pertinent pariter ad Concilium Aulicum Imper.*
748. *Et illæ ad hoc, quæ non pertinent ad illam.*
749. *Conveniuntur coram summo hoc Tribunali immediati subditi Imperij in prima instantia, in secunda omnes mediati.*
750. *Exceptis Personis Cameralibus.*
751. *Causæ Ecclesiasticæ ibi non deciduntur, uti nec in Camera Imperiali.*
752. *In Causis, quæ summis his Tribunalibus communes sunt, locus est præventioni. Nec unum præventum amplius se immiscere valet.*
753. *Austregarum, aliæque Statuum Imperij privilegia, etiam quoad Concilium Aulicum locum habent.*

747. Non hîc de Causis ad Judicium Aulicum Cæsareum (seu, ut comuniter vocatur, Concilium Aulicum Imperatorium der Reichs-Hof-Rath) pertinentibus idcirco sermo est post causas ad Cameram Imperialem spectantes, quòd ista illi aut dignitate aut antiquitate præcellat: nam, ut nihil de dignitate dicam, vetustate antecedere Concilium Aulicum demonstrant D. ab Andlern *Jurisprud. Publ. & Priv. lib. 2. tit. 3. n. 8. §. 15.* ac Schvvederus *Introduc. in Jus Publ. part. speciali sect. 1. c. 12. n. 2.* Sed quòd ex ijs, quæ de Causis Cameralibus dicta sunt, ultrò patet, quæ Causæ sint propriæ supremi hujus Tribunalis, de quo modò agitur. Igitur cum Concilium hoc Aulicum, seu, ut aliter loqui solent, Aula Cæsarea, concurrentem cum Camera Imperiali jurisdictionem habeat, ut dixi suprâ n. 738. consequens est, quòd ad illud quoque pertineant cumulativè & cum jure præventionis omnes causæ, quæ

in Camera Imperiali decidi possunt, & enarratae sunt supra à n. 715. usque ad n. 736. inclus. ita ut in ijs omnibus Actori liberum initio sit vel Judicium Imper. Aulicum vel Camera adire.

748. Illae verò Causae, quae à Camera Imperiali decidi nequeunt, & relatae sunt supra à n. 741. usque ad n. 745. inclus. privativè ad Judicium Imper. Aulicum pertinent, ut sunt Causae Regalia Feuda concernentes; Causae Italicae; Concessio & Confirmatio privilegiorum; Concessio veniae aetatis; Restitutio famae; Causae teloniorum; Causae Criminales Statuum Imperij; Causae moderationum; Legitimatio & Legitimationis confirmatio &c. de quibus fuse Paurmeister. *de Jurisd. lib. 2. c. 4.* Matth. Stephani *lib. 2. de Jurisd. p. 1. c. 1. membr. 2.* Castald. *de Imperat. q. 110.* Brautlacht. *lib. 7. Jurisprud. Publ. c. 8.* Knipschildt *de Jurib. Civit. Imper. lib. 2. c. 33. à n. 21.*

749. Itaque in Aula Caesarea, seu coram Senatu Imper. Aulico, in recensitis Causis tam cumulativè quàm privativè illuc pertinentibus, conveniri in prima instantia possunt omnes Imperio immediatè subjecti, uti sunt Electores, Principes tam Ecclesiastici quàm Seculares, Praelati, Comites, Barones, Nobiles & Civitates Imperiales: nisi speciali privilegio vel praescriptione sint exempti. In secunda verò instantià & per viam appellationis illuc deferuntur causae eorum, qui Imperio mediatè subjecti sunt; atque etiam immediatè subjectorum, qui quoad primam instantiam ab Imperatoris jurisdictione per speciale privilegium vel alià ratione sunt exempti. Paurmeister. *cit. c. 4. n. 271.* Knipschildt *cit. c. 33. n. 26.* ubi insuper observant, quòd provocationibus ab Imperatore recipiendis modus & quantitas rei non sit praescripta, & Imperator summam in Camera appellabilem non teneatur observare. Verùm non quamcunque summam in Judicio Aulico esse appellabilem, constat ex ultima ejus Ordinatione *tit. 2. Wir befehlen auch. V. und die Summa / unter welcher man nicht appelliren.*

750. Excipiendae tamen hinc sunt Personae Camerales, de qui-

bus dixi supra n. 706. Hæ enim in Camera forum privativè habent, uti patet cum ex *Ordin. Cam. p. 1. tit. 63. prin.* tum ex R. J. anno 1654. §. 141. ubi iisdem utrobique terminis de iisdem statutur, das sie anderer Gerichts-Zwang frey seyn / und damit durch niemand in keine Weeg beschwert werden sollen / *ut à compulsione alia judiciali sint liberi, illaque à nemine quavis ratione graventur.* Solum dicitur *cit. Ordin. Camer. p. 3. tit. penult. §. 14.* quod si Assessores Camerae animo malitioso malè judicaverint, atque Syndicatus fuerint accusati, contra illos coram Imperatore, seu (quod in idem recidit, in Aula Cæsarea) ad condignam poenam procedi debeat. Quæ exceptio firmat regulam in alijs casibus non exceptis. *Blumen Process. Camer. tit. 26. n. 12.* D. ab Andlern *Jurisprud. Publ. & Priv. lib. 2. tit. 3. n. 32.* Ex quo iste rectè infert, eodem vicissim privilegio gaudere Consiliarios Judicij Aulici, ac coram Camera conveniri non posse.

751. Quemadmodum verò in Camera Imperiali non tractantur Causæ Sacræ & Ecclesiasticæ, uti Matrimoniales, Decimarum, Juris Patronatus &c. ut dixi supra n. 739. § 740. ita pariter non tractantur in Concilio Imper. Aulico. *Paurmeist. cit. c. 4. à n. 150.* *Reinkingk lib. 3. de Regim. Eccles. class. 1. c. 10. n. 22.* *Schvveder. l. c. n. 8.* *Knipschildt cit. c. 33. n. 24.* Nisi fortè cum solum agitur possessorio *Recuperanda* aut *Retinenda*, vel sola vertitur quæstio facti. Videantur ea, quæ dixi *cit. n. 739. § 740.*

752. In illis porrò causis, in quibus concurrunt suprema hæc Tribunalia, Judicium videl. Aulicum Imper. & Camera Imperialis, locus præventioni est, ita ut coram eo causa disceptanda sit, coram quo primùm lis coepta fuit per citationem legitimè insinuatam aut saltem decretam. Ita habetur *Ordinat. Judic. Aul. tit. 2. §.* So wollen wir auch. Hinc si lis in Camera coepta fuerit in causis illuc pertinentibus, eas avocare vel inhibitiones decernere, aliavè viâ cursum Justitiæ impedire non potest Concilium Aulicum. *cit. Ordin. l. c. R. J. anno 1654. §. 166. Capitulat. Leopold.*

art. 42. & Josephina art. 41. Universim causa semel coepta in uno horum Judiciorum, avocari & trahi ad alterum non potest. O. C. p. 2. tit. 35. R. J. Spir. anno 1570. §. 42. Gaill. lib. 1. obser. 41. n. 3. Schrader. de Fend. p. 10. sect. 5. n. 185. Reinkingk lib. 2. de Regim. Secular. class. 2. c. 14. n. 15. Bocer. de Jurisd. c. 7. n. 53. Befold. Thesaur. Pract. V. Abforderung, Roding. lib. 1. Pandect. Cameral. tit. 3. n. 9. Paurmeister. lib. 2. de Jurisd. c. 6. n. 80. Neque ipse Imperator causas in judicio Camerae Imperialis pendentes ad se avocare potest, aut Camerae inhibere, ne porro in aliqua causa procedat: cum juxta Ordinationem Imperij p. 2. tit. 35. exercitium jurisdictionis Camerae impediri non debeat, ac per modum contractus Imperator in Ordinationem Camerae consenserit, ac proinde ad ejus observantiam etiam de Jure communi obligetur, juxta L. Digna vox C. de Legib. ac communem DD. ibi & in L. Ex imperfecto C. de Testam. Praeterquam quod Judicium Camerae non a solo Imperatore, sed etiam a Statibus Imperij constitutum ac hactenus continuatum fuerit. Gaill. lib. 1. obser. 41. n. 3. Blumen Process. Camer. tit. 25. n. 21. qui n. 23. qui n. 23. putat, neque cum Statibus simul posse ab Imperatore causas ibi pendentes avocari: eò quod postquam causa pendere coepit, res non sit amplius integra c. 20. de Offic. & potest. Judic. Deleg. re autem non amplius integrà ne quidem Jurisdictio Delegata revocari possit arg. §. 9. Inst. de Mandat. junct. cit. c. 20. multò igitur minùs Ordinaria, qualis est Jurisdictio Camerae. Verùm posterior hæc opinio admittenda non est. Nam, ut ait, JC. L. 58. ff. de Judic. *judicium solvitur vetante eo, qui judicare jusserat: vel etiam eo, qui majus imperium in eadem jurisdictione habet* (qualis est v. g. Proconsul respectu sui Legati, Episcopus respectu sui Vicarij Generalis) *vel etiam, si ipse Judex ejus imperij esse coeperit, cujus erat, qui judicare jussit.* Idemque traditur C. Ut nostrum 96. de Appellat. Unde posse Superiorem causam coram Judice inferiore pendentem, eo in statu, quo est apud inferiorem, ad se vel motu proprio vel ad instantiam partis avocare, apertissimi juris esse

ajunt

ajunt Befold. *Thesaur. Pract. V. Abforderung & Berlich. tom. 1. conclus. 6. prin.* ubi plurimos allegat. Possunt igitur Imperator simul & Status causas à Camera avocare, utpote à quibus ipsa jurisdictionem habet, & quos huic suo juri renuntiâsse nusquam legitur. Neque obest, quod ille ulterius ait, eam jurisdictionem lege delatam fuisse: cum constet, posse illum legem tollere, qui tulit. Cæterum possunt ab Aulico Concilio impetrari Literæ Promotoriales seu Imperiale Rescriptum ad Camera Imperialem pro excitanda & acceleranda justitiâ, ut ista maturè & celeriter admittretur, uti præter experientiam & usum quotidianum testantur Gerard. *de Supr. J. R. Germ. Judic. discurs. 1. c. 3.* Schvveder. *l. c. n. 7. in fin.* D. ab Andlern *l. c. n. 40.*

753. Quemadmodum verò Camera Imperiali, quando in causis eò pertinentibus Senatum Aulicum prævenit, salva, ut modò dixi, esse debet sua jurisdictione; ita pariter salva esse debent Statibus Imperij privilegia primæ instantiæ, Austregarum, de non appellando &c. *Instrum. Pacis Osnabrug. art. 5. §. 20. V. Cetera, R. J. anno 1654 §. 168. Ordin. Judic. Aulic. tit. 2. §.* Wir beschlen auch. *Capitul. Leopold. art. 18. Joseph. art. 17.* ubi Rescripta, Inhibitiones, Mandata, quæ his promissis adversa sunt, nulla pronunciantur. De quæstionibus, quæ nonnunquam eidem Concilio Aulico à Statibus Imperij, uti cum agitur de eorum vita & fama, moventur, privatorum non est agere, sed earum decisionem summo Imperij Capiti & Statibus relinquere.

CAPUT V.

De Causis Mixti Fori.

§. I.

Quanam Causæ sint Mixti Fori.

Cccc 3

SUM.